

maalingsvæsen: „Paa Barren over Løgstørgrundene var, da Opmaalingen foretoges i September 1875, 5 à 6 Fod efter Vandstanden. Den i „Danske Lods“ givne nøjagtige Beskrivelse over Besejlingen har ingen som helst blivende Værd og passer slet ikke mere“. Det vil altsaa være et saa godt Bevis som noget for, hvor foranderligt det er, thi „Den danske Lods“ er, som maaske ikke Tinget bekendt, et Arbejde, der i Detailler følger med hvert Løb i Farvandene, og som ved aarlige Observationer korrigeres, saa man derigennem ved fuldstændig Besked med, hvad der foregaar i de danske Farvande. Saa fortsættes der videre: „Da Løbet er idelige Forandringer underkastet, flyttes og forandres Mærkerne jævnlige efter Lodsernes Behov. Barren kan overhovedet ikke besejles af andre, end hvem der kommer her jævnlige og er nøje kendt“. Det var Efterretningerne fra Opmaalingen i 1875; jeg skal saa gaa over til Udtalelser fra 1883, altsaa 8 Aar senere: „Paa Tilbagevejen gennem Fjorden opmaales særskilt Barren og Løbet ind til Løgstør, der havde flyttet sig meget betydeligt siden den sidste Opmaaling i 1875, og som efter overvejende Sandsynlighed atter har forandret sig, forinden denne Beskrivelse skrives, saaledes at der kun kan henvises til Kortet.“ Det er stadig Bevis paa det samme. Endelig er der en Udtalelse fra 1885 angaaende Løgstørgrundene, der lyder saaledes: „Løbet har siden forrige Opmaaling i 1883 flyttet sig Nord efter. I Løbet findes nu 6 à 7 Fod. Det tidligere, ældre Løb er nu aldeles lukket. Løbet er foranderligt, og Afmærkningen flyttes derefter.“ Jeg tror ikke, at der fra Naturens Haand kan gives en bedre Attest for Uholdbarheden af Sejladsen over dette Stykke Sand. Det stemmer i enhver Henseende med de Oplysninger, som ere indhentede, og som ere skaffede ad empirisk Vej med Hensyn til Limfjorden af Ingeniører og Teknikere, der i en Række af Aar have arbejdet deroppe. Det er altsaa de naturlige Forhold, jeg har berørt her, som vise sig i enhver Henseende meget uheldige og meget risikable for at lave et Løb, siden baade Barre og Løb idelig forandre sig ikke alene i Dybden, som det er anført, men ogsaa i Retning. Jeg oplyste før, at Retningen af Løbet havde været Sydøst, i 1843 blev den vestlig, altsaa Øst og Vest; i 1875 blev den Vest—sydvestlig, saa blev den i 1883 Nordvest til Vest, saa man ser, at der ikke er noget konstant. Ja, der er dog en Ting, som er konstant,

og det er Lendrup Røn, som ligger uden for Kanalen, thi der er fast Bund. Den kan staa og har staaet uforandret i 52 Aar, fra 1843 til 1895.

Jeg gaar nu over til selve Materialerne, hvoraf Løgstørgrundene bestaa. Det er tilstrækkelig fremhævet — foruden Iaf, hvad jeg oplyste før af Opmaalingsefterretningerne, hvor der stod, at det var løst Sand — her i Indberetningerne, at „Barren bestaar af rent meget fintkornet Sand; særlig ved den vestlige Side af Barren ud imod Bredningen er Sandet overordentlig fintkornet og meget let bevægeligt“. Jeg beder lagt Mærke hertil, thi det er her, man hovedsagelig skal arbejde og hovedsagelig har Flytningen af Sandet, og det er altsaa det, der vil afstedkomme de allerstørste Vanskeligheder ved at vedligeholde et Løb den Vej over. Der vil endvidere i Beretningen findes, at ved Løgstørgrundene saavel som ved Mejlgrundene er der overordentlig fintkornet og rent Sand, og endelig staaer anført længere henne i Betænkningen, at „Arbejdsstedet paa Løgstørgrunde langt mere end paa de øvrige Steder er udsat for Søgang, og det meget fine Sand, som navnlig findes ved Vestsiden af Løgstør Grunde, er særlig vanskeligt at arbejde i.“ Man har saaledes et aldeles udmærket Materiale for at kunne bedømme Forholdene deroppe: ikke nok med, at Sandet flytter sig, og at Løbet flytter sig baade i Retning og Dybde, men det er ganske overordentlig vanskeligt at arbejde der. Det vilde altsaa med andre Ord sige, at Vedligeholdelsen bliver ganske overordentlig kostbar, og det er egentlig der, Tampen brænder, om jeg saa maa sige. Den ærede Ordfører for Flertallet anførte nok, at det efter Indberetningen var givet, at man kan tilvejebringe et Løb. Ja til visse, det kan man godt, men hvorvidt man kan vedligeholde det, oplyste den ærede Ordfører ikke, og jeg tror ikke, han er i Stand til at oplyse, at dette kan lade sig gøre. Han sagde nok, at det var baseret paa et Skøn. Ja, under saadanne Forhold er jo alting baseret paa et Skøn, men jeg tror dog, at naar Tinget her, som bestaar af usagkyndige paa dette Omraade, skal dømme i denne Sag, er man dog vistnok ubetinget henvist til det Skøn, som er baseret paa mangfoldige Erfaringer af den mest præcise Art, saa jeg tror ikke, at man, som Flertallet her har gjort, kan gaa imod dette Skøn. Ganske urigtigt er det ogsaa, naar Flertallet i Betænkningen, hvor der er Tale om Aflejring af Sand, skriver, at den vil blive mindre, naar Van-